

Interjú az Afrikáért Alapítvány vezetőjével, France Mutomboval

Az Afrikáért Alapítvány próbálja összekötni az Ön otthoni kultúráját a magyarral, hidat létesít a két ország a két nép között, magyarországi és európai uniós támogatásokat közvetít az afrikai közösségnek. Miként indult a történet?

Be kell vallani, hogy amikor egy afrikai ember elindul Európa felé, többnyire él benne a vágy, hogy jobb körülmények között éljen. Én például nagyon nem szerettem a kongói oktatási rendszert, nem akartam ott egyetemre menni. Úgy láttam nincs értelme reggeltől estig egy tömött előadóban, sok esetben állva jegyzetelni, majd a korrupció miatt elbukni a vizsgákat, ha nem fizet az ember. Másfelől az európai oktatás és az itt szerzett végzettség versenyképes a világ minden táján és sok ember jövőjének megalapozását jelentheti. Szerintem él az afrikaiakban még egyfajta szolidaritás, ami miatt ad az, akinek több van, és akinek segítettek, az később nem felejt el viszonzni. Az én esetemben ez kiterjedtebb jelentést kap, mert a teológia nem csak a családomat érinti, de globális hatással bír. Nem az volt a fő célom, hogy Magyarországon egy rendes állást vállalva, néhány száz dollár hazaküldésével támogassam a családomat, hanem az egész társadalomnak igyekszem átadni, ami nekik nem jutott.

Tudja segíteni családját azzal, hogy rendszeresen küld nekik haza pénzt?

Igen, már diákkoromban is igyekeztem évente többször, és azóta is szoktam. Arra kell gondolni, hogy egy itthoni százezres fizetésből, ha félre tud tenni valaki tízezer forintot, az óriási jelentőséggel bír ott valakinek.

Mikor dönt el, hogy megalapítják szervezetüket?

Választás előtt álltam. Az első pár évben a tanulás lekötötte minden figyelmemet, azonban az utolsó előtti évben egyre többet gondoltam arra, mi lesz, amikor befejezem az egyetemem. Maradjak, hazamenjek? Át kellett gondolnom, mihez kezdek, ha itt maradok, vagy mit fogok csinálni, ha esetleg visszamegyek Afrikába. Véletlenül találkoztam egy osztrák férfival, aki néhány hét múlva Kongóba akart utazni, egy humanitárius misszióban, amerikai támogatással. Iskolaépítéssel és más segélyprogramokkal foglalkoztak. Rengeteg gyakorlati tanácsot tudtam neki adni és el is kísértem Afrikába. 1999-ben Kongó nagyon súlyos helyzetben volt és a kongóiak segítségre szorultak otthon is, Európában is. Fokozatosan alakult ki bennem az elhatározás, hogy többet érhetnék el, ha nem csak magánemberként, hanem egy szervezeten belül foglalkozhatnék ezzel.

Mikor alakult meg az említett szervezet?

1999-ben töltöttem Kongóban egy hónapot, ezt követően három évvel, 2002-ben jött létre a szervezet, néhány hónappal azt követően, hogy megfogalmazódott bennem, hogy alapítványt kellene létrehozni. Jogilag ekkor még nem volt bejegyezve, de „effektíve” elkezdett működni az Afrikáért Alapítvány. Másfél-két év alatt rendeződött a jogi forma is. Többen is voltak akik nyitottak voltak

erre, nem csak hogy segítsenek, de hivatalosan is részt vettek a szervezet munkájában. Sokan adakoztak is az egyik első vállalásunk, egy tényfeltárási misszió indításának céljára.

Mi a szóban forgó kongói misszió lényege?

Két magyar társammal mentünk vissza és ott már hivatalosan is az Afrikáért Alapítvány keretein belül tevékenykedtünk. Felmértük az oktatás helyzetét, a szociális szolgáltatások elérhetőségét és színvonalát, és itthon már ezeket felhasználva határoztuk meg az Alapítvány prioritásait, céljait.

Milyen jogi formában működik az Afrikáért Alapítvány, hányan dolgoznak benne?

Közhasznú alapítványként működünk. Vannak állandó önkénteseink és vannak, akik csak egy-egy projektre csatlakoznak a munkánkhoz, de a számuk összességében több százra, körülbelül 300-ra tehető. Állandó önkéntesek például a fordítók, azok, akik a grafikai munkában segítenek, megint mások például a rendezvényeink lebonyolításában működnek közre.

Milyen forrásokból áll össze a költségvetés, szoktak pályázni?

Nyertünk többször magyar állami és európai uniós pályázatokon is, de én nem erre fektetném a hangsúlyt, mert a mi alapítványunknak a privát támogatók adják a hátterét. A költségvetésünk

meghatározó része érkezik magánadományokból, 60-70% évente. NCA pályázatok a működéshez járulnak hozzá, illetve egy-egy konkrét projektünkre szoktunk más pályázatokon forrást szerezni. Meg kell említeni, hogy 2008-ban tízmillió nagyságrendű pályázatunk nyert a Külügyminisztériumnál, ami nem csak az összege miatt kiemelkedő, de az első olyan sikeres alapítványi projekt volt, amit Afrikával kapcsolatban adtak be. Talán ez egyfajta „áttörés” is lehet, és igyekszünk hangsúlyt fektetni arra, hogy magyar és EU-s pályázatokon is sikerrel szerepeljünk afrikai témájú projektjeinkkel.

Mik a főbb konkrét közösségi programjaik Magyarországon, illetve milyen projektekkel foglalkoznak jelenleg Afrikában?

Itthon legfőképp az esélyegyenlőség elősegítése érdekében szervezünk programokat, ehhez tartoznak tolerancia előadások, kiállítások, filmvetítések és más kulturális programok. Több tucat kulturális rendezvényen veszünk és vettünk részt, rendezőként, vendégként vagy kiállítóként. Évek óta rendszeresen részt veszünk a Sziget Fesztiválon, és a legtöbb évben a Művészetek Völgye fesztiválon is. Előadásaink anyagát a kongói és etiópiai munka során készített filmek és fotók, plusz személyes tapasztalataink adják. Fényképeink válogatásából fotókiállításokat rendeztünk illetve kongói iskolánk gyermekei által készített gyermekrajz- kiállításokat; afrikai tárgykiállítást. Afrikában az alapítványunk hosszú távú célja, hogy Kongóban és Etiópiában (és esetleg később további országokban is) központokat hozzon létre, amelyek a hátrányos helyzetű gyermekek életkörülményeinek javításához, későbbi jobb boldogulásához szükséges alapvető lehetőséget biztosítanak: árva-ház, oktatás, egészségügyi ellátás, jövedelemtermelő szakmai tevékenység és szakképzés. Fontos kiemelni a diáktámogatási programunkat, ami lehetőséget nyújt az Othniel Általános és Középiskolában tanuló diákok tandíjköltségének átvállalására. Ez havonta, gyermekenként 2500 forintot és egy ún. „tizenharmadik” negyedévi 2500 Ft-os befizetést jelent az adományozók részéről, az utóbbit pedig mindig egy adott, iskolai fejlesztési célra fordítunk. Az örökbefogadási programon esetében pedig fontosnak tartjuk, hogy a támogatók és támogatottak között személyes, interaktív kapcsolat alakulhasson ki. Az iskola tanáraival és diákjaival folyamatos kapcsolatot tartunk fenn, továbbá a támogatottakról igyekszünk széleskörű ismeretanyagot eljuttatva reális képet mutatni az afrikai, azon belül a kongói nevelési rendszerről és az iskolások hétköznapjairól. A diáktámogatási program meghirdetése óta az említett iskola folyamatosan fejlődik és bővül, 2005-2006-ban hat új osztály indult és 500 fővel többen iratkoztak be. 2005 őszi misszióink során ünnepélyes keretek között leraktuk az első kongói-magyar iskola alapkövét, 2006 szeptemberében az iskola első blokkját adtuk át tanárainknak és tanulóinknak.

EUROPAI INTEGRÁCIÓS ALAP
 A projekt az Európai Unió Európai Integrációs Alapjának támogatásával valósult meg
 research

Kutatási projekt és információs kampány a hazánkban élő afrikai bevándorlókra

Webes játékok
 Könyvek
 Magazin
 Képzéses előadások
 Előadások
 Cél nap
 Közvetlen tapasztalatok
 Műsorok
 Konferenciák
 Saját tapasztalatok

Feketén-Fehéren - itt vagyunk!

Látogassa meg honlapunkat és tájékozódjon bővebben a migrációról >>> WWW.ITTVAGYUNK.EU